

Fővárosi Ítéltábla
1.Bf. 1/2008/6.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2008. év június hó 5. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 18.B.689/2006/19. számú ítéletét **megváltoztatja.**

A vádlott cselekményét a Btk. 166. § (2) bekezdés d.) pontja szerint **minősíti.**

A vádlottat ezért 2 (kettő) évi börtönbüntetésre **ítéli.**

A közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabását **mellőzi.**

A kiszabott börtönbüntetés végrehajtását 5 (öt) év próbaidőre **felfüggeszti.**

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyja.**

A másodfokú eljárás során felmerült 6.000 (hatezer) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság 18.B.689/2006/19. számú 2007. november 9. napján kelt ítéletével a vádlottat emberölés bűntette miatt 2 évi fogházbüntetésre és 4 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költségek viselésére.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott és a védője jelentett be fellebbezést a kiszabott büntetés enyhítése és a büntetés végrehajtásának a felfüggesztése végett. A védő a nyilvános ülésen fenntartotta a fellebbezését, amelyet a vádlott életkorára,

szellemi leépülésére, jelentősen korlátozott elmeállapotára és az utóbbiból következő korlátlan enyhítés lehetőségére hivatkozva indokolt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.816/2007. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta; a nyilvános ülésen nem képviseltette magát.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és a megelőző eljárást teljes körben a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírált.

Felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályoknak megfelelően lefolytatta a bizonyítási eljárást. A vádtól eltérő jogi minősítés lehetőségét két esetben is megállapította, és ezt az eljárásában figyelembe vette.

Az ítéltábla kifogásolja azonban, hogy az igazságügyi elmeorvos szakértőt a tárgyaláson nem hallgatta ki, amit részben az idős vádlott elmeállapota, másrészt az alap- és a kiegészítő szakvélemény pontatlan, ellentétes megítélését eredményező nem megfelelő terminus technikus alkalmazása indokolt. A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárás előkészítő szakaszában tisztázta az elmeorvos szakértő szóhasználatának pontos értelmét, és ennyiben a másodfokú eljárásban az elsőfokú ítélet tényállását a későbbiek szerint pontosította. A Fővárosi Bíróság az orvos szakértőt meghallgatta, de igen szűk körben, és meg sem kísérelte tisztázni a sértett testét ért direkt erőbehatások számát, amely a keletkezett összességében 36 külsérelmi nyomot eredményezett.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 361.§ szerint kitűzött nyilvános ülésen az elsőfokú ítélet kisebb körű megalapozatlanságát a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontjára figyelemmel az iratok tartalma alapján az alábbiak szerint *kiegészíti*:

- a vádlott a bűncselekmény elkövetésekor súlyos fokban - míg a szakértői vizsgálatkor közepes fokban - volt korlátozott abban, hogy cselekménye társadalomra veszélyességét felismerje, illetve, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjék.
- A vádlott a sértett koponyáját több rendbeli közepes vagy azt meghaladó erővel ütötte meg, a nyakát többször kis és közepes erővel megragadta, továbbá testszerte többszörösen kis-közepes erővel bántalmazta. A sértett alkari sérülései védekező jellegűek.
- A vádlott bántalmazása következtében a sértettet testszerte nagyszámú, kb. 30 rendbeli erőbehatás érte.

A kiegészítés azért vált szükségessé, mert az igazságügyi elmeorvos szakértő az írásban előterjesztett szakvéleményében a vádlott elmeállapotát pontatlanul jelentős mértékben korlátozottan véleményezte, és az elsőfokú bíróság e

szóhasználatot a tényállásban is ekként rögzítette. A szakértő a jelentősen korlátozott szófordulatot a súlyos fok szinonimájaként használta. A Fővárosi Bíróság az ítélet indokolásában a büntetés kiszabása körében a vádlott javára közepes fokú korlátozottságot tüntetett fel. Az iratokból - szakvéleményből - kitűnően a vádlott a vizsgálat időpontjában volt közepes fokban korlátozva a beszámítási képességében, ellenben az elkövetéskor fennálló mérték - a helyes szóhasználattal - súlyos fokú volt.

Az elsőfokú bíróság helytelenül állapította meg a külsérelmi nyomok számával egyezően a sértett testét ért direkt erőbehatások számát. A 10 koponyasérülés több ütés eredménye, a keletkezésének számszerűsége azonban nem tisztázott, mivel a szakértői vélemény sem rögzíti, és ezt a következtetését az elsőfokú bíróság sem indokolta meg. Az elsőfokú bíróság által megállapított összesen 36 sérülés tartalmazza a korábbi combnyaktörésből származó sérüléseket is. Arra viszont nincs adat az iratokban, hogy pontosan milyen számú ütest mért a vádlott a sértettre, és erről a szakértő sem nyilatkozott a bírósági meghallgatása során. A később kifejtettek miatt már nem tartotta szükségesnek a másodfokú bíróság e körben a bizonyítás kiterjesztését, de ennek pontos tisztázása (de legalább annak megkísérlése) minden esetben indokolt.

Az igazságügyi elme és orvos szakértői vélemények adatai alapján a korrigált tényállás megalapozott és a másodfokú eljárásban a felülbírálat alapját képezte.

Az elsőfokú bíróság helyes okfejtéssel cáfolta a vádlott érdemi védekezését. Kívülálló személy az elkövetői körből kizárható volt, ellenben a beszámítási képességében súlyos fokban korlátozott 83 éves vádlott féltékenységből keletkezett indulata, amelyet fokozott a sértett végleges szakításra vonatkozó közlése vezetett ahhoz, hogy a hozzá érzelmileg igen közelálló sértettet olyan intenzíven, súlyosan bántalmazta, amely a halálát okozta.

A Fővárosi Bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, részben tévedett azonban a cselekmény jogi minősítésében, amikor nem látta megállapíthatónak a különösen kegyetlenséggel történő elkövetés minősítő körülményt. A tényállásból kitűnően a vádlott kitartóan, nagy számú és testi erejéhez, korához képest teljes erőfeszítéssel leadott ütésekkel, a nyak tartós leszorításával oltotta ki a sértett életét. Ez utóbbi magatartás okozta a szövetközi vérzést, amely a halált megelőző három órával kezdődött el. Minden olyan körülményt az elsőfokú bíróság megállapított, amelyből okszerűen a különös kegyetlen elkövetési módra lehet következtetni, és arra, hogy a vádlott egyenes szándékkal - a megállapított eshetőlegesen helyett - oltotta ki a sértett életét. A testszerte leadott számos ütés, a létfontosságú szervekre, a koponyára és nyakra irányzott kitartó támadás a magatehetetlen, mozgásképtelen és napok óta kiszolgáltatott nő sérelmére egyenes szándékkal végrehajtott emberölés.

A sérülések száma, súlya és jellege embertelen, brutális bántalmazásra utal, amelyet eszköztelenül hajtott végre a 83 éves vádlott a 76 éves, combnyak töréses

sérülése miatt mozgásában korlátozott sértett sérelmére. Az elhúzódó bántalmazás és a hosszú szenvedés meghaladta a halállal szükségszerűen együtt járó szenvedés mértékét, ezért a másodfokú bíróság a vádlott cselekményét a Btk. 166. § (2) bekezdés d./ pontja szerint minősítette.

A minősítés változás új büntetékiszabást indokolt. Az elsőfokú bíróság feltárta a büntetés kiszabása körében irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket. Az ítélet tábla az eshetőleges szándékot, mint büntetést csökkentő tényezőt mellőzte.

A 86 éves belszervi megbetegedésekben is szenvedő, a beszámítási képességében súlyos fokban korlátozott vádlott egészségi állapota a másodfokú eljárás idején észlelhetően tovább romlott, és a szellemi hanyatlás jelei is szemmel láthatóan felerősödtek. A bűnismétlés veszélye az adott esetben nem áll fenn, a vádlottal szemben a büntetés korlátlan enyhítés (Btk. 87. § (4) bekezdés) alkalmazásával volt kiszabható. A Fővárosi Ítélet tábla a tettarányosan kiszabott büntetés végrehajtását a Btk. 89. § (2), (3) bekezdése alapján próbaidőre felfüggesztette.

A másodfokú bíróság a minősítés változtatás miatt a törvényes fegyházfokozat helyett a Btk. 45. § (2) bekezdése alkalmazásával, a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre, különösen a vádlott személyiségére tekintettel állapított meg - az utólagos végrehajtás esetére - eggyel enyhébb, börtön fokozatot.

A védelmi fellebbezés eredményre vezetett, ezért a Fővárosi Ítélet tábla megállapította, hogy a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 381. § (2) bekezdése alapján az állam viseli.

Az ítélet ellen a további fellebbezés lehetőségét a Be. 386. § kizárja.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú ítéletet a Be. 372. § alapján megváltoztatta, egyéb törvényes rendelkezéseit pedig a Be. 371. §-át felhívva helyben hagyta.

B u d a p e s t, 2008. év június hó 5. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró***

***Zólyominé dr. Törő Erzsébet s.k.
bíró***

A Fővárosi Bíróság 18.B.689/2006/19. számú ítélete a Fővárosi Ítélet tábla 1.Bf.1/2008/6. számú ítéletében foglalt változások mellett jogerős - a szabadságvesztés kivételével - végrehajtható!

B u d a p e s t, 2008. év június hó 5. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

Kiadmány hitelélül:

tisztviselő